

1. Bóg zapłać rodzinom sprzątającym w ostatnim tygodniu oraz za przystrojenie kościoła. Troskę o porządek i piękno w kościele oraz wokół niego, przekazujemy rodzinom: Agnieszki i Bogdana Gromadzkich, Doroty i Marcina Socha, Zofii i Marka Pomajdów.
2. Dziś przypada 32. Światowy Dzień Chorego – módlmy się za osoby chore, starsze i cierpiące, które w sposób szczególny przybliżają sobie oraz nam wszystkim Bramy Nieba. Dziś rozpoczyna się również 57. Tydzień Trzeźwości – modlimy się o trzeźwość dla uzależnionych i szczęście dla ich rodzin.
3. W środę rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Msze św. z posypaniem głów popiołem będą o godz. 8⁰⁰ i 17⁰⁰. **Przypomnienie – w Środę Popielcową obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ilościowy i jakościowy.**
4. W piątek o godz. 17⁰⁰ Droga Krzyżowa i Msza św. Za odprawienie Drogi Krzyżowej zyskuje się odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. W piątki Wielkiego Postu na Mszach św. zbieramy ofiary na kwiaty do „Bożego Grobu”.
5. Msze św. w tygodniu: czwartek rano o godz. 7⁰⁰; w pozostałe dni zwykłe o godz. 17⁰⁰. **W przyszłą niedzielę pierwsza Msza św. (poranna) będzie o godz. 7³⁰. Zmiana godziny Mszy św. obowiązuje od I niedzieli Wielkiego Postu do odwołania.** Gorzkie Żale w przyszłą niedzielę będą o godz. 10⁰⁰, przed sumą. Zapraszam wszystkich, kto tylko może.

**INTENCJE MSZALNE W NADCHODZĄCYM TYGODNIU
(12.II – 18.II 2024):**

- Trwają Msze św. gregoriańskie za Ś.P. ks. Mariana Fedyka.

Ś.†P. *Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie,
a światłość wiekuista niechaj Mu świeci!* Ś.†P.

Ave Maria... Słowa nieustające...

„W chorobie czy w jakimkolwiek cierpieniu trzeba zawierzyć Bożej Miłości, jak dziecko, które zawiera wszystko, co ma najdroższego, tym, którzy je miłują, zwłaszcza swoim rodzicom. Potrzeba nam więc tej dziecięcej zdolności zawierzenia siebie Temu, który jest Miłością.”

św. Jan Paweł II

Nieustające Westchnienie...

11.02.2024

VI Niedziela zwykła

|| *Gazetka Parafii w Nizinach (do użytku wewnętrznego)* || www.niziny.przemyska.pl ||
|| e-mail: niziny.przemyska@gmail.com || tel. 506 996 750 || facebook.com/ParafiaNiziny ||

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA (Mk 1, 40-45)

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na kolana, prosił Go: «Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić». A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony!» Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: «Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złożź za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich». Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

○○○ SŁOWO OBJAŚNIENIA DO SŁOWA BOŻEGO ○○○

Dziś już wiemy, że trąd jest skutkiem infekcji bakteryjnej. Od lat czterdziestych XX wieku dostępne są metody leczenia i po rozpoczęciu długotrwałego leczenia pacjent ma szansę wrócić do zdrowia. Jednak w czasach Pana Jezusa trędowatych traktowano jak wyrzutków. Ich trudną sytuację pogorszyło przekonanie, że ich choroba jest karą Bożą za grzech. W ten sposób do ich cierpienia fizycznego dołączyło cierpienie wynikające z poczucia odrzucenia nie tylko przez społeczeństwo, ale nawet przez Boga. Jak podaje Księga Kapłańska, trędowaty musiał nosić rozerwane szaty, miał mieć zasłoniętą brodę i idąc drogą, miał wołać: „Nieczysty, nieczysty!” Ponadto prawo żydowskie zabraniało zbliżania się i dotykania trędowatego pod groźbą skalania rytualnego. Dlatego życie trędowatego w czasach Jezusa było niczym innym jak „piekłem na ziemi”. Śmierć byłaby lepsza niż życie z trądem. W takim kontekście historia spotkania Jezusa z trędowatym, nabiera pewnej niezwykłości. To chory na trąd wyszedł z inicjatywą, podchodząc do Jezusa i prosząc Go o uzdrowienie. Czyniąc to, trędowaty naruszył obowiązujące zwyczaje religijne, zbliżając się do osoby zdrowej. Przez to czyn chorego można odczytać jak akt odwagi. Możemy dostrzec w słowach trędowatego ogromne zaufanie, które jest także niejako wyzwaniem rzuconym Jezusowi, czy uzdrawiając jest w stanie przekroczyć rytualne prawo. I tak się właśnie stało. Tak przedstawia się historia uzdrowienia, które dokonał Jezus. Choć to wydarzenie miało miejsce dwa tysiące lat temu i związane jest z chorobą, która